

تنوع زبانی و عدالت اجتماعی

دراخمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی

نویسنده: اینگرید پیلر

مترجم: سعید رضائی

تنوع زبانی و عدالت اجتماعی

درآمدی برزبان‌شناسی اجتماعی کاربردی

نویسنده:

اینگرید بیلر

مترجم:

سعید رضانی

(تحقيقه همکاری علمی مرکز زبان‌ها و زبان‌شناسی دانشگاه صنعتی شریف)

ویراستار:

پریسا بخشنده

**سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران**

مرشناسه
عنوان و نام پندیده اور

مشخصات شر
نهران : نشر نویسه پارسی، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری
صفحه ۲۷۷

شابک ۹۷۸-۰-۰۷-۳۰-۷۷۶

و ضمیت فهرست نویسی فیبا

پاداشرت

عنوان دیگر

موضوع

موضوع

موضوع

موضوع

شناسه افزوده

شناسه افزوده

رد پندی کنگره

رد پندی دیوبی

شماره کتابشناسی ملی ۵۳۰۱۲۸

پiller, Ingrid - م. ۱۹۶۷.

تنوع زبان و عدالت اجتماعی: درآمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی / نویسنده اینگرید پiller؛ مترجم سعید رضانی.

عنوان اصلی: 2016: Linguistic diversity and social justice : an introduction to applied ...

درآمدی بر زبان‌شناسی اجتماعی کاربردی

چندزبانگی -- جنبه‌های اجتماعی

Multilingualism -- Social aspects

دیگرگوئی زبان -- جنبه‌های اجتماعی

Linguistic change -- Social aspects

القیت‌های زبانی -- جنبه‌های اجتماعی

Linguistic minorities -- Social aspects

Sociolinguistics

جامعه‌شناسی زبان

سید رضانی

- ۱۳۶۲ - مترجم

پندیده، پریسا، ۱۳۹۵ - ویراستار

۱۳۹۷-۰۹-۰۴/۰۵-۰۴

۳۴۶/۴۴۶

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Linguistic Diversity and Social Justice
An Introduction to Applied Sociolinguistics

نویسنده: اینگرید پیلر Ingrid Piller

مترجم: دکتر سعید رضانی

ویراستار: بربیسا بخشندی

طراح جلد، گرافیک، ناظرفنی هنری: محمد محاربی

صفحه آرایی: محمد محاربی

ناشر: نشر نویسه پارسی

دفتر انتشارات: ۰۲۱-۷۷۰۵۳۴۶

فروشگاه: ۰۲۱-۶۶۴۶۱۰۷

سامانه بیام کوتاه: ۳۰۰۰۴۵۵۴۵۵۴۱۴۲

وبگاه: www.neveeseh.com

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۸

شماره‌گان: ۳۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۰۳۰-۷۷-۶

چاپ و صحافی: روز

قیمت: ۵۵۰۰ تومان

کلیه حقوق محفوظ و متعلق به «نشر نویسه پارسی» است.
تکیه و انتشار این اثر با قسمتی از آن به هر شیوه، بدون مجوز قبلي و کسی
تصنیع و مورد پیگیری قانونی قرار خواهد گرفت.

ریاضیات اجتماعی	شماره مسلسل انتشارات
۷۷	۲

فهرست مطالب

۹.....	یادداشت مترجم
۱۱.....	یادداشت نویسنده بر ترجمه فارسی

■ فصل اول: مقدمه ■

۲۵.....	تنوع زبانی
۲۸.....	عدالت اجتماعی
۳۱.....	بررسی اجمالی کتاب
۳۳.....	عضویت در گفتگوهای این کتاب
۳۴.....	یادداشت‌ها

■ فصل دوم: تنوع زبانی و طبقه‌بندی زبان‌ها ■

۳۷.....	زبان، چندزبانگی و تنوع زبانی
۴۰.....	سلسله‌مراتب در تنوع زبانی
۴۳.....	هرم‌های زبانی
۴۸.....	تنوع زبانی در اتباع غیربومی
۵۲.....	ابرگوناگونی
۵۵.....	ابداع همانندی
۶۰.....	خلاصه فصل
۶۱.....	یادداشت‌ها

■ فصل ۳: تابعیت تنوع زبانی ■

۶۸.....	اصل ارضی
۷۲.....	تفکیک زبانی
۷۵.....	نقد و بررسی اصل ارضی
۸۰.....	تنوع زبانی و مسئولیت‌پذیری شخصی
۸۷.....	یادگیری زبان در بین مردم عام
۹۰.....	قضاآوت در مورد زبان آموزان
۹۳.....	تنوع زبانی و ارزش اخلاقی
۹۸.....	تعییرآفرینی در زبان آموزان

خلاصه فصل

یادداشت‌ها

■ فصل ۴: تنوع زبانی در محیط کار ۱۰۵

۱۰۸	توانش زبان مانعی بر سر راه استخدام
۱۱۰	چه چیزی پشت این اسم است؟
۱۱۲	مصاحبه کاری
۱۱۷	آسیب‌پذیری چندگانه
۱۲۱	اشغال برای بقا و مهارت زدایی
۱۲۵	یادگیری زبان در محیط کار
۱۳۱	سرکوب تنوع زبانی
۱۳۵	نظام‌های زبانی جایگزین
۱۴۳	خلاصه فصل
۱۴۴	یادداشت‌ها

■ فصل ۵: تنوع زبانی در محیط تحصیل ۱۴۹

۱۵۲	عادت‌واره تک‌زبانگی در مدارس چندزبانه
۱۵۸	آموزش به روش غوطه‌ورسازی
۱۶۲	پیچیدگی مشکلات آموزش به روش غوطه‌ورسازی
۱۶۹	آزمون علیه تنوع زبانی
۱۸۳	انکار مزایای چندزبانگی
۱۸۷	خلاصه فصل
۱۹۰	یادداشت‌ها

■ فصل ۶: تنوع زبانی و میزان مشارکت اجتماعی ۱۹۳

۱۹۶	موانع زبانی در مسیر مشارکت اجتماعی
۲۰۳	زبان و شکاف جنسیتی
۲۱۴	خشونت ناشی از مسائل زبانی
۲۲۰	ریزپرخاشگری
۲۲۴	از خودبیگانگی زبانی

۲۳۳.....	خلاصه فصل
۲۳۵.....	یادداشت‌ها
 ■ فصل هفتم: تنوع زبانی و عدالت جهانی ۲۳۹	
۲۴۲.....	زبان و توسعه
۲۵۱.....	ناعدالنتی‌های ناشی از آموزش زبان انگلیسی
۲۵۹.....	ناعدالنتی‌های ناشی از زبان انگلیسی به عنوان زبان جهانی در دانشگاه‌ها
۲۶۷.....	در ستایش مرکزیت زبان انگلیسی
۲۷۴.....	آسیب‌های روانی ناشی از حضور جهانی زبان انگلیسی
۲۸۸.....	خلاصه فصل
۲۹۱.....	یادداشت‌ها
 ■ فصل هشتم: عدالت زبانی ۲۹۷	
۲۹۹.....	امتیاز زبانی
۳۰۵.....	آرمان‌شهرهای واقعی زبان
۳۱۲.....	تلاش برای عدالت زبانی
۳۲۱.....	یادداشت‌ها
 فهرست منابع	
۳۲۳.....	
۳۵۵.....	واژه‌نامه
۳۵۷.....	انگلیسی به فارسی
۳۶۲.....	فارسی به انگلیسی
۳۶۷.....	نمایه

اولین بار با خانم پروفسور اینگرید پیلر از طریق وبلاگ شان که بستر اصلی کتاب حاضر است آشنا شدم. بعدها در سال ۱۳۹۰ ایشان را در دانشگاه صنعتی شریف ملاقات کردم؛ هماهنگی سخنرانی ایشان را همکار فرزانه‌ام سرکار خانم دکتر خسروی زاده انجام داده بودند. یک سال بعد، یعنی سال ۱۳۹۱، به دعوت ایشان به عنوان پژوهشگر مهمان طی یک دوره‌ی شش ماهه در دانشکده زبانشناسی دانشگاه مک‌کوثری در شهر سیدنی استرالیا بودم. یک سال بعد خانم پیلر برای بار دوم مهمان دانشگاه صنعتی شریف بودند. همکاری‌های دانشگاه صنعتی شریف و دانشگاه مک‌کوثری استرالیا به صورت تفاهم‌نامه بین دانشگاه‌ها همچنان ادامه دارد.

ایده اولیه ترجمه کتاب در اوایل سال ۱۳۹۶ و در گفتگویی که با خانم پیلر داشتم شکل گرفت؛ ولی ترجمه کتاب به دلیل مشغله کاری و حجم کتاب بیش از آنچه فکر می‌کرم به طول انجامید. کتاب حاضر تیجه چندین سال پژوهش خانم پیلر در حوزه زبانشناسی اجتماعی کاربردی است که انتشارات دانشگاه آکسفورد آن را در سال ۲۰۱۶ به چاپ رسانده است. این کتاب برنده جایزه بین‌المللی پروز^۱، که از طرف انجمن انتشارات آمریکا اهدا می‌شود، نیز است. نویسنده‌گان و پژوهشگران بهنامی همچون دیرا کامرون استاد دانشگاه آکسفورد و رابرت فیلیپسون استاد دانشگاه کوپنهاگ هر دو پشت‌نویسی این کتاب را انجام داده و آن را برای تدریس در حوزه زبانشناسی اجتماعی و عدالت زبانی توصیه کرده‌اند.

آنچه به جذابیت این کتاب می‌افزاید نوع داده‌های زبانی است که نویسنده در تبیین نظرات و یافته‌های خود به آنها می‌پردازد. داده‌های ارائه شده از مهاجران و گویشوران زبان‌های مختلف در سرتاسر جهان از آمریکای شمالی و جنوبی، اروپا و آفریقا، آسیا و استرالیا و نیوزیلند گرفته شده است. آنچه این کتاب را برای خوانندگان ایرانی جذاب‌تر می‌کند مثال‌هایی است که نویسنده از ایران و فارسی‌زبانان جهان در این کتاب می‌آورد. نمونه‌هایی از چندزبانگی در جلفای

اصفهان در دوران صفوی تا سنگ قبر نوشته‌های گورستان دولاب در شرق تهران و افغاننه مقیم استرالیا از نمونه‌های جالب این کتاب هستند. خانم پیر به دلیل سفرهایی که به ایران داشته است نمونه‌های جالبی از فرهنگ و زبان ایرانی را در این کتاب ذکر می‌کند. از دیگر ویژگی‌های بسیار ممتاز این کتاب نثر شیوا و روایت‌گونه کتاب است که هر خواننده علاقه‌مند به حوزه زبان، جامعه‌شناسی، مهاجرت و هویت را به خود جذب می‌کند. امیدوارم ترجمه اینجانب در معرفی آرا و نظرات ایشان مفید واقع شود.

در پایان از همه افرادی که در ترجمه، ویرایش و چاپ کتاب به من یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌کنم. از آقای امیر احمدی مدیر نشر نویسه که در طول این مدت با علاقه و تلاش فراوان بی‌گیر چاپ این اثر بودند بسیار سپاسگزارم. همچنین از همکاری و زحمات خانم پریسا بخشندۀ که با دقت و وسواس، کار ویراستاری این اثر را انجام دادند تشکر می‌کنم. از کمک‌های آقای سامان جمشیدی و خانم افسانه فرهنگ نیز سپاسگزارم. همچنین از دکتر محمدمهدی حاجملک، دکتر عبدالله کریم‌زاده و دکتر داریوش ایزدی که از راهنمایی‌ها، تشویق‌ها و همکاری‌های صمیمانه‌شان در این دو سال بهره بردم کمال تشکر را دارم. امیدوارم ترجمه فارسی این اثر توانسته باشد مقبولیت نسخه انگلیسی آن را برای خوانندگان فارسی‌زبان به همراه داشته باشد. همچنین امیدوارم ترجمه این اثر در معرفی آرا و نظرات جدید در حوزه زبان‌شناسی اجتماعی و جامعه‌شناسی زبان مفید واقع گردد. نظرات و پیشنهادات همه شما خوانندگان عزیز را مشتقانه پذیرا هستم.

سعید رضائی

عضو هیئت علمی مرکز زبان‌ها و زبان‌شناسی

دانشگاه صنعتی شریف

۱۳۹۸ فروردین

بی عدالتی زبانی چیست؟

از گذشته‌های بسیار دور سوالی که همواره ذهن همه را به خود واداشته این است: عدالت چیست؟ پاسخ به این سوال این است: عدالت فائق آمدن بر بی عدالتی است (فریزر، ۲۰۱۲). آنچه ما از مفهوم عدالت برداشت می‌کیم اساساً زایده ذهن و تفکر ماست. در جهان امروز، برخی از بی عدالتی‌های پیرامون ما، همچون بی عدالتی نسبت به طبقات اجتماعی، نژاد، جنسیت و یا مذهب قابل فهم هستند. اما بی عدالتی‌های ناشی از زبان غالباً ناشناخته مانده و معمولاً قابل اعماض پنداشته می‌شوند. به عنوان مثال برخی لهجه‌ها و یا گوییش‌های خاص را خندهدار و گویشوران آن را عقب‌افتداده می‌پندارند. ذهن ما آمادگی پذیرش برخی از این اقلیت‌ها را در دانشگاه، مشاغل خاص و یا جمع دوستانمان نمی‌پذیرد. هدف غایبی و اصلی این کتاب به چالش کشیدن چنین بی عدالتی‌هایی است که غالباً ناشی از زبانی است که فرد به آن سخن می‌گوید. بنابراین در جهت رسیدن به این هدف، این کتاب سعی می‌کند به خواننده نشان دهد چگونه این نوع بی عدالتی‌های ناشی از زبان به وجود آمده و چه عواقبی در زمینه تحصیلی، کاری، مشارکت اجتماعی و روابط بین‌الملل برای آنها دارد. اینکه زبان می‌تواند باعث ظهور قشریندی اجتماعی^۱ شود ریشه در تنوغ زبانی دارد.

تنوع زبانی چیست؟

تنوع زبانی یکی از حقایق بنيادین هر زبان است: هیچ وقت دو شخص متفاوت، به یک زبان یکسان صحبت نمی‌کنند. بهترین راه برای درک تنوغ زبانی، بررسی لهجه‌ها و گوییش‌های مختلف یک زبان است. به عنوان مثال زبان فارسی که در ایران استفاده می‌شود با فارسی افغانستان متفاوت است. اما راه دیگر برای فهم تنوغ زبانی، بررسی زبان‌های مختلف در دنیاست. زبان‌های انگلیسی، چینی و

سواحلی آنچنان تفاوت‌هایی با هم دارند که هرگز برای گویشوران بومی^۱ یکدیگر قابل فهم نیستند. انسان‌ها نمونه واقعی از گونه‌های جاندار چندزبانه هستند.

تنوع زبانی وجه دیگری نیز دارد که باعث پیچیدگی بیشتر این مبحث می‌شود. هیچ گویشور زبانی همیشه به یک نوع سخن نمی‌گوید. به عنوان مثال نحوه سخن گفتن شما وقتی که ۵۰ سال دارید با وقتی ۲۰ ساله بودید تفاوت دارد. یا اینکه زبان شما تغییر می‌کند بسته به بافت زبانی^۲ که در آن قرار دارید. برای مثال، زبان شما وقتی در حال صحبت کردن با دوستانتان هستید با وقتی که برای مصاحبه کاری دعوت می‌شوید تفاوت دارد.

به همه این اطلاعات زبانی که در اختیار شما بوده و در بافت‌های مختلف زبانی و شرایط مختلف از آنها استفاده می‌کنید داشته‌های زبانی^۳ شما اطلاق می‌شود. برای اغلب انسان‌های عصر حاضر داشته‌های زبانی شامل داشته‌های کلامی و نوشتاری زبان آنها می‌شود. این در حالی است که ۱۴ درصد از مردم جهان سواد خواندن و نوشتن ندارند (يونسکو، ۲۰۱۷). برای اغلب انسان‌ها داشته‌های زبانی شامل توانایی آنها در چندین زبان است. گرچه برخی، خصوصاً انگلیسی‌زبان‌ها، غالباً از این اصل مستثنی هستند. انگلیسی‌ها بیشتر به دلیل بین‌المللی بودن زبان خود و عدم نیاز به دانستن دیگر زبان‌ها تک زبانه می‌مانند.

داشته‌های زبانی آموختنی هستند. به عنوان مثال بخشی از نحوه صحبت کردن ما در خانواده شکل می‌گیرد و بخشی دیگر در بین دوستان‌مان و یا محیط تحصیلی اما گونه زبانی که ارزش اجتماعی دارد (برای مثال خواندن، نوشتن و یا صحبت کردن انگلیسی و یا گونه‌های رسمی زبان) در مدرسه شکل می‌گیرد.

خلاصه اینکه زبان بسیار متنوع است و داشته‌های زبانی هر فرد از طریق تعاملات و تجربه اجتماعی او شکل می‌گیرد. بهمین دلایل است که زبان با طبقه‌بندی‌های دیگری همچون جنسیت، تراز و مذهب متفاوت است. و به همین دلایل است که زبان می‌تواند ابزاری برای به وجود آمدن بی‌عدالتی‌های خاص شود.

^۱ native speaker

^۳ language repertoire

^۲ context

به عنوان مثال، شنیدن نحوه سخن گفتن یک شخص، بدون اینکه او را بینیم، می‌تواند پیشینه‌ای در مورد آن شخص به ما القا کند.

طبقه‌بندی‌های زبانی ناشی از تجارت بشر در جامعه است. اما در حقیقت توع زبانی معمولاً پدیده‌ای خنثی نیست و این مسئله را می‌توان در ترانه مشهور آمریکایی «تو گوچه دوست داری و منم گوچه دوست دارم»^۱ دید. و این در حالی است که تلفظ گوچه اول (تُمیتو) با تلفظ گوچه دوم (تماته) فرق دارد. به همین منوال، گونه‌های مختلف زبانی نیز به گونه‌ای خاص طبقه‌بندی می‌شوند. و سوآن (۲۰۰۱)^۲ این طبقه‌بندی را به شکل یک هرم^۳ نشان می‌دهد که هر زبان در قسمتی از این هرم قرار دارد. اغلب زبان‌های دنیا، چیزی حدود ۹۸ درصد از ۵۰۰۰ تا ۶۰۰۰ زبان دنیا، در قسمت پایینی این هرم قرار می‌گیرند. به این زبان‌ها «زبان‌های فرعی»^۴ گفته می‌شود که برای تعاملات محلی از آنها استفاده می‌شود. در بالای این لایه از زبان‌های فرعی، «زبان‌های مرکزی»^۵ قرار دارند که به زبان‌های اختصاص دارند که به عنوان زبان ملی در کشورهای بر پایه دولت-ملت شکل گرفته باشند. زبان فارسی در این قسمت از هرم زبانی و سوآن قرار می‌گیرد. این زبان‌ها در مدارس، رسانه‌ها، سیاست و بوروکراسی اداری کاربرد دارند. حدود ۱۰۰ زبان در این گروه قرار می‌گیرند. در سطح بالاتری از این هرم «زبان‌های فوق-مرکزی»^۶ قرار دارند که برای تعاملات بین‌المللی استفاده می‌شوند. در نهایت در رأس این هرم و در قسمت بالای این لایه‌ها زبان انگلیسی به عنوان «زبان فرا-مرکزی»^۷ عرض‌اندام می‌کند.

«تابعیت زبانی»^۸ که بر پایه ارزش‌گذاری بر یک زبان و بی‌ارزش و یا کم ارزش جلوه دادن زبان دیگر بروز می‌کند، باعث ایجاد بی‌عدالتی می‌شود. در چنین حالتی است که داشته‌های زبانی وابسته به یک زبان و گویشوران آن حس حقارت و خجالت در مقابل با زبان دیگر دارند.

^۱ language pyramid

^۴ Super-central languages

^۲ Peripheral languages

^۵ Hyper-central languages

^۳ Central languages

^۶ language subordination

دسترسی زبانی^۱ چیست؟

شانس دسترسی به جایگاه‌های مختلف، به خصوص آنهاي که سودآور است، در یک جامعه به صورت يكسانی توزيع نشده است. زبان به عنوان مهمترین ابزار بازدارنده در راه نيل به چنین جايگاهها و مقامهاي در جامعه شناخته می‌شود. در واقع جايگاه زبان به عنوان ابزار محرومیت به دو دليل در حال بالارفتن است. در حالت اول، قانون هرگونه تبعیض براساس نژاد، مذهب و کشور محل تولد را غیرقانونی اعلام می‌دارد و این در حالی است که گونه‌های تبعیض کهن‌تر حاکم بر جامعه کماکان به قوت خود باقی هستند. بسیاری از بحث‌هایی که در این کتاب در جوامع لیبرال-دموکرات معرفی می‌شوند در این دسته جای داشته و بی‌عدالتی زبانی به عنوان نماینده این گروه شناخته می‌شود. اما حالت دوم شکل دیگری دارد؛ در بسیاری از جوامع، مهاجرت سبب به وجود آمدن افزایش معناداری در توع زبانی شده است و سازمان‌های فعال در چنین جوامعی غالباً زیرساخت‌ها و ملزومات ضروری جهت ارائه خدمات مناسب به ارباب‌رجوع خود را که از این توع زبانی مهاجرت کرده‌اند را ندارد. از آنجاکه انجام هرگونه فعالیت اجتماعی از طریق زبان رخ می‌دهد، عدم توانایی به زبان غالب آن سازمان سبب ضرر و زیان معناداری به شخص می‌شود (برویکر، ۲۰۱۴).

تحصیلات و سواد مهمترین مکانیزمی است که نه تنها برای رشد فردی بلکه برای توزع برابر فرصت‌ها نیز حائز اهمیت است. هرگاه زبان به عنوان سدی در مسیر رسیدن به اهداف باشد، بی‌عدالتی ظهور می‌کند. مدارس عموماً تک‌زبانگی را سرلوحه و اساس کار خود قرار می‌دهند؛ گرچه ممکن است دانش‌آموزان آن را جمعیت زبانی بسیار متنوعی تشکیل دهند (الیس، گوگولین، و کلاین، ۲۰۱۰؛ رضائی، لطیفی و نعمت‌زاده، ۲۰۱۷). دانش‌آموزان وقتی در مدرسه‌ای درس می‌خوانند که به زبان غالب آن سلطنت ندارند به مشکل دوچندانی در مسیر تحصیل خود دچار می‌شوند: آنها نه تنها باید زبان مدرسه را یاموزند بلکه باید محتوای درسی را نیز که از طریق همان زبان جدید آموزش داده می‌شود یاد بگیرند. اغلب

یادگیری برای این دانش‌آموزان در حضور بقیه دانش‌آموزانی اتفاق می‌افتد که به زبان مدرسه مسلط بوده و لذا تمام انرژی خود را صرف یادگیری محتوای درسی می‌کنند.

معمولًاً دانش‌آموزانی که مشکل زبانی در مدرسه دارند قربانی نگاه کمبود هم می‌شوند؛ یعنی همه تلاش‌های آنها نادیده گرفته شده و به مشکل زبانی آنها ربط داده می‌شود و اغلب مورد تحقیر و تمسخر دیگران قرار می‌گیرند (میرشهیدی، ۲۰۱۷).

در واقع، این عدم تطابق بین زبان مدرسه و زبان خانواده بیشترین ضرر و زیان را برای کودکان اقلیت به وجود می‌آورد.

عواقب چنین تفاوتی در مسیر تحصیل دانش‌آموزان با یادگیری زبان حل نمی‌شود. این موضوع را می‌توان در داده‌های برنامه سنجش دانش‌آموزان خارجی^۱ نیز دید. داده‌های موجود نشان می‌دهد که در اکثر کشورها، نسل اول و دوم دانش‌آموزان مهاجر به صورت معناداری نسبت به دانش‌آموزان جامعه غیرمهاجر عملکرد ضعیفتری دارند.

اما آنچه ناعدالانه جلوه می‌کند این است که این مدارس هیچ تدبیر و تمهیدی برای پاسخگویی به نیازهای دانش‌آموزانی که از پیشینه زبانی دیگری می‌آیند ندارد. بی‌عدالتی که از این طریق بر دانش‌آموزان وارد می‌آید، در مقایسه با فردی که به زبان مدرسه مسلط است، تا آخر عمر بر زندگی او تأثیر می‌گذارد. موفقیت تحصیلی یکی از معیارهای مهم در پیش‌بینی موفقیت و یا شکست فرد در آینده شغلی شناخته می‌شود و درآمدهایی که فرد در طول عمر خود کسب می‌کند نیز به عنوان شاخصی در خط‌کاری‌های اجتماعی از جمله بارداری دوران نوجوانی معرفی می‌شود (گلین و همکاران، ۲۰۱۸). همه این مثال‌ها نشان می‌دهند که دانستن زبان غالب جامعه تا چه حد می‌تواند به موفقیت و یا شکست شخص منجر شود.

^۱ Programme for International Student assessment (PISA)

دانشآموزانی که از پیشینه زبانی متفاوتی نسبت به زبان غالب مدرسه می‌آیند زبان می‌بینند؛ چراکه بین داشته‌های زبانی آنها و زبان مدرسه تطابقی وجود ندارد. این مستله برای همه سازمان‌ها صدق می‌کند؛ اقلیت‌های زبانی با دو مشکل روبرو می‌شوند؛ آنها نه تنها باید زبان جدیدی (و یا گونه جدیدی از یک زبان) را ییاموزند بلکه باید از طریق همان زبان جدید به تعامل با دیگران پیردازند. این تعامل می‌تواند برای ارتباط در مدرسه، محیط کاری، توضیح علام بیماری به دکتر و یا کاغذبازی‌های اداری باشد. در همه این موارد عدم توانایی به زبان غالب جامعه بی‌عدالتی‌هایی را برای فرد مهاجر به وجود می‌آورد.

چگونه می‌توان بر مشکلات بی‌عدالتی زبان فائق آمد؟

اگر عدالت اجتماعی فائق آمدن بر بی‌عدالتی باشد، پس چگونه می‌توان بر بی‌عدالتی‌های زبانی که در این کتاب معرفی خواهم کرد فائق آمد؟ دو راه برای این مستله وجود دارد؛ یکی تابعیت زبانی و دیگری دسترسی تبعیض‌آمیز به کالاها و سرمایه‌های اجتماعی.

زبان‌شناسان و مردم‌شناسان برای حل مشکل تابعیت زبانی یک راه حل ارائه می‌دهند و آن این است که همه زبان‌ها برابر در نظر گرفته شوند. از زمانی که فرانسیس بوآس نظریات خود را مطرح کرد، دانشگاهیان همه تلاش خود را در برابری زبان‌ها در بسط و انتشار دانش به کار بسته‌اند. گرچه پژوهشگران تلاش بسیار زیادی برای تغییر نهادینه‌شده برتری بعضی زبان‌ها (مثلًاً زبان‌های اروپایی نسبت به زبان‌های کشورهایی که استعمار شده‌اند) داشته‌اند ولی مستله تابعیت زبانی هنوز پابرجا است و هنوز زبان‌های اقلیت از جایگاه اجتماعی و اقتصادی مناسبی برخوردار نیستند. این زبان‌های اقلیت به سرعت در حال ازین‌رفتن و یا فراموشی هستند و مردم بیشتر و بیشتر تلاش می‌کنند زبانی را ییاموزند که متعلق به جامعه غالب است (بردلی و بردلی، ۲۰۱۳). اما همه تلاش‌های صورت گرفته برای بهبود جایگاه زبان‌ها تیجه چشمگیری نداشته است. به عنوان مثال در کشور کره جنوبی دانستن زبان انگلیسی به عنوان شاهراه رسیدن به موقیت اجتماعی-اقتصادی شناخته

می‌شود. هرچه کره‌ای‌ها بیشتر و بیشتر به سمت یادگیری زبان انگلیسی می‌روند، نه تنها دانستن زبان انگلیسی بلکه صحبت کردن با لهجه گویشور بومی انگلیسی نیز ارزش تلقی می‌شود. برای نیل به چنین هدفی کره‌ای‌ها به اقامات‌های طولانی مدت فرزندان خود در کشورهای انگلیسی‌زبان روی آورده‌اند. آنها فرزندان خود را برای مدتی به این کشورها می‌فرستند تا توانند به لهجه بومی انگلیسی نزدیک‌تر شوند. اما اینجا پایان راه نیست؛ کره‌ای‌ها حتی برای رسیدن به لهجه بومی انگلیسی دست به جراحی پلاستیک نیز می‌زنند (جو، ۲۰۱۷؛ پارک، ۲۰۰۹).

وقتی عدم دسترسی به تحصیل، استخدام کاری، خدمات درمانی و رفاهی به مشکل زبانی ربط داده می‌شود، فرد را مقصراً می‌شناسند و باور غالب این است که فرد مهاجر باید نهایت تلاش خود را برای یادگیری زبان به کار گیرد. این در حالی است که یادگیری زبان غالب جامعهٔ مهاجر برای افراد مختلف به سادگی اتفاق نمی‌افتد. این مسئله برای افراد بالغ دوچندان است. آنها نه تنها باید در جامعهٔ مهاجر برای یادگیری زبان تلاش کنند، بلکه باید نیازهای خانواده را نیز تامین کنند. این مشکل برای اغلب مهاجران در دسترسی یکسان به خدمات اجتماعی و یا شغل مناسب بی‌عدالتی محسوب می‌شود. اما جامعهٔ میزبان همیشه مهاجران را به کاهلی و سست‌کاری در یادگیری زبان محکوم می‌کنند و این در حالی است که همیشه اینگونه نیست.

اما راه حل دیگر برای رسیدن به عدالت زبانی به‌رسمیت شناختن زبان‌های اقلیت است. سازمان‌های فعال در جامعهٔ میزبان باید این زبان‌ها را به‌رسمیت بشناسند؛ آنها باید به جای فشار روی افراد برای یادگیری زبان، دسترسی برابر به خدمات خود را با ارائه خدمات به زبان اقلیت‌ها ضمانت کنند. اما رسیدن به چنین هدفی به راحتی امکان‌پذیر نیست. به عنوان مثال، مدارس در صورتی که سیستم تک‌زبانگی را پیش گرفته باشند (و البته دلایل منطقی برای این کار نیز وجود دارد) باید زبان‌های مادری دانش‌آموزان را نیز به‌رسمیت شناخته و به آموزش آن زبان‌ها پردازند. برای رسیدن به این هدف، مدارس می‌توانند زبان غالب جامعه را تدریس کرده و در کنار آن زبان مادری را نیز آموزش دهند. علاوه‌براین، می‌توان محتوا و

زبان را در سیستم آموزشی مدرسه قرار داد و دوره‌های تربیت معلم برای این کار راهاندازی کرد (گوگولین و همکاران، ۲۰۱۱). ارائه خدمات چندزبانی برای درگیر کردن والدینی که از پیشینه زبانی دیگری هستند نیز می‌تواند به مشارکت آنها در امور مدرسه کمک کند. دیگر سازمان‌های جامعه نیز می‌توانند با حمایت‌های آموزش زبان برای کارکنان خود و یا ارائه خدمات چندزبانه امکان دسترسی خدمات برای اقلیت‌های زبانی را تسهیل کنند.

تنوع زبانی و عدالت اجتماعی در ایران

بیشتر مثال‌ها و پژوهش‌هایی که ذر این کتاب برای تبیین رابطه بین تنوع زبانی و عدالت اجتماعی آورده شده است از داده‌هایی است که در بافت زبانی کشورهای انگلیسی‌زبان و یا جوامع لیبرال-دموکرات گرفته شده‌اند. اما سؤال اساسی که در این کتاب جریان دارد برای همه کشورها، فارغ از نوع سیستم سیاسی آنها، قابل تعمیم است. اما برای خوانندگان انگلیسی‌زبان درک برخی از مثال‌هایی که در این کتاب آورده شده است شاید کمی دشوار باشد. به عنوان مثال، برای تبیین اصل ارضی^۱ در بخشی از کتاب به سنگ قبرنوشته‌های گورستان دولاب در تهران اشاره کرده‌ام. امیدوارم مثال‌های این چنینی برای خوانندگان ایرانی نه تنها فهم مطالب را آسان‌تر کند، بلکه آنها بتوانند با محتوای کتاب ارتباط حسی بهتری برقرار کنند. مثال‌های دیگری نیز از ایران و کشورهای همسایه آن در این کتاب آورده شده است. امیدوارم محتوای این کتاب بتواند به پژوهش‌هایی که در حوزه زبان‌شناسی اجتماعی در جامعه چندزبانه ایران صورت می‌گیرد کمک کند و پژوهشگران بتوانند رابطه بین زبان و عدالت اجتماعی را در محلی که زندگی می‌کنند با دید عمیق‌تری بررسی کنند. پژوهش‌هایی که در حوزه زبان و عدالت اجتماعی انجام می‌شوند می‌توانند از جامعه چندزبانه ایران درس‌های زیادی بیاموزند. برای کنکاش و بحث درباره این موضوع شما را به خواندن فصل آخر کتاب دعوت می‌کنم. داستان اصفهان دوره صفوی که نمونه بارزی از آرمان شهر واقعی زبانی در دوره خود بوده

^۱ Territorial principle

^۲ real linguistic utopias

است. اصفهان قرن هفدهم شهری با توع زبانی و مرکزی برای تجارت‌های فراملیتی^۱ بود. اصفهان آن زمان نمونه جالبی از چندزبانگی و همبستگی بود و این نشان می‌دهد که توع زبانی باعث برهم‌خوردن همبستگی نمی‌شود. بستر اصلی این کتاب گفتگوها و بلاگ‌نوشته‌هایی است که من و همکاران و دانشجویانم در www.languageonthemove.com در این سال‌ها نوشته‌ایم. بعد از خواندن هر بخش از کتاب، شما را به خواندن پست‌های بلاگی مربوط به آن دعوت می‌کنم و در صورتی که نظری داشتید می‌توانید با ما در تماس باشید. در پایان از زحمات دکتر سعید رضائی استادیار دانشگاه صنعتی شریف که در طول این مدت با تلاش و دقیق خود ترجمه این اثر را برای خوانندگان فارسی‌زبان میسر کرد بسیار سپاسگزارم. امیدوارم ترجمه فارسی این اثر مورد قبول خوانندگان فارسی‌زبان قرار گیرد و مشتاقانه منتظر نظرات شما در وبلاگ تیم تحقیقاتی ام در دانشگاه مک‌کوئری هستم.

اینگرید پیلر
۲۰۱۹ مارس

^۱ transnational

- Bradley, D., & Bradley, M. (Eds.). (2013). *Language Endangerment and Language Maintenance: An Active Approach*. London: Taylor & Francis.
- Brubaker, R. (2014). Linguistic and Religious Pluralism: Between Difference and Inequality. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 41(1), 3-32. doi:10.1080/1369183X.2014.925391
- Cho, J. (2017). *Interpreting English Language Ideologies in Korea: Dreams vs. Realities*. Amsterdam: Springer.
- de Swaan, A. (2001). *Words of the world: the global language system*. Cambridge, UK: Polity.
- Ellis, E. M., Gogolin, I., & Clyne, M. (2010). The Janus face of monolingualism: a comparison of German and Australian language education policies. *Current Issues in Language Planning*, 11(4), 439-460.
- Fraser, N. (2012). On justice: lessons from Plato, Rawls and Ishiguro. *New Left Review*, 74, 41-51.
- Glynn, J. R., Sunny, B. S., DeStavola, B., Dube, A., Chihana, M., Price, A. J., & Crampin, A. C. (2018). Early school failure predicts teenage pregnancy and marriage: A large population-based cohort study in northern Malawi. *PLoS One*, 13(5), e0196041-e0196041. doi:10.1371/journal.pone.0196041
- Gogolin, I., Dirim, I., Lange, I., Lengyel, D., Michel, U., Neumann, U., . . . Schwippert, K. (2011). *Förderung von Kindern und Jugendlichen mit Migrationshintergrund [Supporting children and youths with a migrant background]*. Münster: Waxmann.
- Mirshahidi, S. (2017). I find you attractive but I don't trust you: the case of language attitudes in Iran. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 38(2), 146-159. doi:10.1080/01434632.2016.1178268
- OECD. (2016). PISA 2015 Results (Volume I). Retrieved from <https://www.oecd-ilibrary.org/content/publication/9789264266490-en>
- Park, J. S.-Y. (2009). *The local construction of a global language: ideologies of English in South Korea*. Berlin and New York: Mouton de Gruyter.
- Piller, I. (2017). Explorations in language shaming. Retrieved from <http://www.languageonthemove.com/explorations-in-language-shaming/>

- Rezaei, S., Latifi, A., & Nematzadeh, A. (2017). Attitude towards Azeri language in Iran: a large-scale survey research. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*, 38(10), 931-941. doi:10.1080/01434632.2017.1342652
- UNESCO. (2017). *Literacy Rates Continue to Rise from One Generation to the Next*. Retrieved from <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/fs45-literacy-rates-continue-rise-generation-to-next-en-2017.pdf>